

- 14) Побудувати та задіяти програму подолання бар'єрів на шляху інноваційного розвитку, через освіту, переговornyий і виховний процес.
- 15) Організувати систему аналізу та оцінки руху по цілям (орієнтирам, планам);
- 16) Вирішити завдання захисту інформації в цілому;
- 17) Вирішити завдання захисту інтелектуальної власності;
- 18) Вирішити завдання соціального захисту членів колективу;
- 19) Розробити і реалізувати програму «резервів» та «компенсаторів» на випадок виникнення непередбачених ситуацій;
- 20) Задіяти постійно діючу модель здійснення оцінок, прогнозів і балансових механізмів.

В цілому запропонована модель у стислому та наочному виді розкриває механізм послідовно-паралельного рішення ключових завдань організації інноваційної політики на підприємстві.

ТАРАСЕНКО С.М., асистент кафедри економіки і маркетингу, НТУ «ХП», м. Харків

ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА НА ОСНОВІ ПОРТФЕЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ

В умовах сучасного ринку найважливішого значення набуває активна інноваційна і інвестиційна діяльність підприємства. Ця діяльність базується на тому, що більшість підприємств обирають для своєї інвестиційної діяльності більш ніж один об'єкт для вкладення своїх коштів. Цілеспрямований підбір таких об'єктів є процесом формування інвестиційного портфеля.

Основними цілями формування портфеля реальних інвестицій організації є: забезпечення високих темпів зростання капіталу; забезпечення високих темпів доходу; забезпечення мінімізації інвестиційних ризиків; забезпечення стабільних доходів грошових коштів. Основні цілі формування конкретного

інвестиційного портфеля можуть бути покладені в основу відповідних критерійних показників. Так кожне підприємство може встановити прийнятні для нього нормативні значення мінімальних темпів зростання капіталу; максимального рівня інвестиційного ризику і т. п. Формування портфеля проектів - це той етап управління проектами, на якому робиться розподіл наявних на підприємстві матеріальних і не матеріальних ресурсів. Етап, на якому здійснюється вибір проектів, які компанія повинна фінансувати, незважаючи на наявність багатьох інших можливостей. Цей вибір визначатиме діяльність підприємства на наступні декілька років і тому на практиці цьому етапу приділяється максимум уваги. Відразу слід зазначити, що формування портфеля - це динамічний процес за допомогою якого список робочих проектів постійно модифікується і переглядається. Нові проекти прораховуються і аналізуються, а існуючі проекти можуть бути прискорені, призупинені або ж повністю виключені з переліку активних проектів. Виходячи з цього, розподіляються і перерозподіляються ресурси.

Практика показує, що процес ухвалення рішення з цього питання ускладнюється цілим рядом чинників, а саме:

- недостатньою достовірністю інформації яка використовується менеджерами;
- цілями підприємства, що постійно змінюються;
- проекти підприємства що знаходяться на різних стадіях завершення;
- ресурси підприємства що є в наявності постійно обмежені;
- проекти, як правило, взаємозв'язані між собою.

Проблема формування оптимального портфеля проектів розглядається фахівцями з інвестицій з середини минулого століття. Більшість з розроблених методик по формуванню портфеля були розроблені на основі математичних моделей з використанням методів лінійного, динамічного і цілочисельного програмування. Їх мета полягала в тому, щоб за допомогою складання портфеля проектів максимізувати деяку об'єктивну функцію

(наприклад, очікуваний прибуток), що має набір обмежень ресурсу. При цьому виявилися ряд перешкод, з якими управлінці зіткнулися при рішенні завдань, що стоять перед ними. Тобто, незважаючи на безліч запропонованих методик, майже у всіх був один недолік - більшість з них складно було застосувати на практиці.

Портфель реальних інвестиційних проектів, що формується підприємством, має ряд особливостей, що відрізняють його від портфелів інших об'єктів інвестування. Це відбувається через те, що порівняно з іншими видами інвестиційних портфелів він являється зазвичай, найбільш капіталомістким, найменш ліквідним, більше ризиковим у зв'язку з тривалістю реалізації, а також найбільш складним і трудомістким в управлінні. Це визначає високий рівень вимог до його формування, ретельність відбору кожного інвестиційного проекту, що включається в нього.

У останні декілька років і у нас в країні і за кордоном приділяється підвищена увага рішенням задачі формування оптимального портфеля реальних інвестицій. Розробляються нові методики та нові програмні пакети, але поки що ця проблема залишається актуальною і вимагає подальшого вдосконалення.

ТАРАСЕНКО О.Р., студент, м. Вінниця, КНТЕУ ВТЕІ

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМИ ТА ІНВЕСТИЦІЙНИМИ ПРОЦЕСАМИ

Для початку слід окреслити актуальність інноваційного розвитку економіки України, що зумовлюється стрімким зростанням впливу науки та нових технологій на соціально-економічний розвиток країни. Високотехнологічний прогрес докорінно і швидко змінили структуру світової економіки. Виявилось, що неспроможність країни здійснити